

פרשת ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה (כח, י)

שואל רש"י: מפני מה הזכיר הפסוק את יציאתו של יעקב, האם לא עיקר המעשה ללמדנו להיכן הלך? אלא מתרץ רש"י מגיד שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם, שבזמן שהצדיק בעיר הוא הודה הוא זיוה והוא הדרה.

יצא משם פנה הודה פנה זיוה ופנה הדרה.

כל ימיו השתוקק ה"חפץ חיים", לעלות ולהשתקע בארץ ישראל.

היה זה חלומו הגדול לזכות ולהתגורר בארץ הקודש.

פעם אחת עשה מעשה וקבע תאריך בו יעזוב את ראדין, ואף דירה הוכנה לו בארץ ישראל בעיר פתח תקוה.

ניסו בני הקהילה להניא אותו ממחשבתו זו ואף מקהילות סמוכות שלחו שליחים שידברו על ליבו, אולם מאומה לא עזר וה"חפץ חיים" נותר איתן בדעתו.

כאשר נודע הדבר לגאון רבי חיים עוזר גרודיזנסקי, הזדרז ונסע לראדין, שם מיהר אל ביתו של ה"חפץ חיים" וכאשר נפגשו השניים פתח רבי חיים עוזר והסביר ל"חפץ חיים" את ההשפעה העצומה שיש לו על כל יהודי ליטא ופולין, וסיים רבי חיים עוזר את דבריו באומרו: יש לדעת כי כאשר הסבא מיסב אל השולחן, מתנהגים הנכדים ביראת כבוד...! כאשר שמע ה"חפץ חיים" את הרמז ביטל את נסיעתו.

מקור: וקראת לשבת עונג